

[Stæhr Johansen.]

med tilfredshed. vi konstaterer, at der er opnået enighed om at dele det oprindelige lovforslag i 3 forslag.

Det, man var mest ængstelig for ved sagens tidligere behandlinger her i det høje folketing, var spørgsmålet om de administrative afgørelser, som arbejds- og fabriktilsynet havde ret til at træffe, og som måske kunne appelleres til arbejdsrådet og ministeren, men ikke til domstolene. Jeg vil gerne have lov til at understrege — og det er der ikke mindst grund til her i det høje ting — at efter at vi har fået den nye grundlov og domstolens ret til at prøve sagerne er blevet stærkt fremhævet, er de nye lovforslag forbedret meget stærkt på dette område, idet nu praktisk talt alle administrative afgørelser kan indankes for domstolene.

I § 1, stk. 7 og 8, i lovforslaget om almindelig arbejderbeskyttelse bestemmes det, at administrationens afgørelser med hensyn til inddragelse af en virksomhed eller en virksomhedsart under loven altid vil kunne indbringes for domstolene. Endvidere er der indføjet en regel, hvorefter spørgsmålet om et regulativs lovlighed altid vil kunne indbringes for domstolene. Jeg tror, dette er en meget, meget stor betryggelse for de erhvervsområder, der inddrages under loven. Derfor vil jeg gerne have lov til at understrege den forbedring, som vi anser denne bestemmelse for at være.

Selvom der nu ved disse tre lovforslag er opnået visse efter vor opfattelse gode forbedringer, må vi jo erkende, at disse love på mange måder er rammelove. Selvom vi i adskillige af paragrafferne har fremhævet særlige tilfælde og særlige begrænsninger, må vi erkende nødvendigheden af, at det er rammelove; for lovene kan ikke skrives på anden måde. Derfor er det som sagt heldigt, at man har domstolene som appelinstans, der upartisk kan afgøre mange af de tvivlsspørgsmål, der vil melde sig.

Endvidere vil jeg fremhæve, at adgangen til dispensation er blevet væsentlig forøget i de nye lovforslag. Vi her i det høje ting er jo kun mennesker, vi ved, at livet pulserer, den moderne teknik udvikler sig, og vi kan komme til at stå overfor problemer, som man ikke kendte, da lovene blev udarbejdet, og hvor dispensationer derfor kan

blive nødvendige. Jeg understreger, at jeg betragter det som en væsentlig forbedring i forhold til det oprindelige lovforslag, at man har fået udvidet mulighederne for at give dispensationer. Jeg vil også fremhæve, at det er lykkedes udvalget i en række tilfælde — stadig med det formål at tilpasse reglerne til det praktiske livs varierende forhold — at afsvække visse bestemmelser ved indførelse af ord som „rimeligt“, „såvidt muligt“ for derved at give mulighed for en lettere og mere smidig administration af lovene.

Arbejdsrådet er jo på mange måder en slags generalnævner ved administrationen, og den udvidelse af arbejdsrådet, der har fundet sted, hilser vi med tilfredshed. Jeg skal ikke gennemgå selve arbejdsrådets sammensætning, men blot nævne, at der nu kommer nye repræsentanter ind. Man får 2 repræsentanter for landbruget, hvad der jo er naturligt, når landbruget drages ind under loven; der kommer også repræsentanter for de mere merkantile funktioner indenfor samfundet. Særlig vil jeg have lov til at understrege, at det også er lykkedes at få 2 repræsentanter for funktionærerne ind i rådet. Det er jo således, at i de store virksomheder påhviler en hel del af tilsynet med maskinerne, med beskyttelsesforanstaltningerne ved maskinerne, i det hele taget ledelsen af arbejdet på disse pladser, meget mere den ledende værkstedsfunktionær, som således har større mulighed for at kende disse forhold end arbejdsgiveren eller direktøren for virksomheden. Det har også vist sig, at man ved en række domstole har forsøgt at drage funktionærer til ansvar for eventuelle forsømmelser; det er derfor ganske naturligt, at man har placeret funktionærer i arbejdsrådet, hvor de kan være med til at træffe afgørelser i nogle af de spørgsmål, der forelægges rådet. Det er en bestemmelse, som jeg hilser med tilfredshed; det er efter min opfattelse en væsentlig forbedring.

Jeg vil heller ikke undlade at pege på, at der både i selve forslagene og i bemærkningerne er fremhævet det hensyn, man mener der må tages til de mindre virksomheder. Vi ved jo, at i de mindre virksomheder, hvor mange gange arbejdsgiveren selv arbejder med, er forholdene helt anderledes end i de store virksomheder, hvor